

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj

Številka: 0651-05/12-5/2
Ljubljana, 23. 5. 2013

Osnutek

Z A P I S N I K

5. seje Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, ki je bila v ponedeljek, 20. maja 2013, v sobi 212/II, v prostorih parlamenta Republike Slovenije, Šubičeva 4, Ljubljana.

Seja se je začela ob 14. uri in zaključila ob 16. uri.

Prisotni:

- predsednik: Jernej Verbič
- člani: Franc Golob, Samer Khalil, Mirko Kozelj, mag. Darija Kuzmanič Korva, Dušan Strnad, mag. Stevo Ščavničar, Drago Ščernjavič, Branko Šumenjak, Matjaž Švagan, Cvetko Zupančič.
- Miloš Pohole (na podlagi 24. člena Poslovnika Državnega sveta je nadomeščal Alojza Glavača).

Opravičeno odsotni:

- Alojz Glavač, Uroš Brežan, dr. Milan Medved, Boris Popovič.

Ostali prisotni:

- dr. Damijan Škrk, Uprava Republike Slovenije za varstvo pred sevanji
- Jože Stopar, Argas, d.o.o.
- Betka Miklič, Gorazd Bedrač, mag. Bojan Žlender, Ministrstvo za infrastrukturo in prostor
- dr. Andrej Stritar, dr. Aleš Škraban, Uprava RS za jedrsko varnost
- Franc Kramar, Občina Bohinj
- Tomaž Svetina, Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa
- Brane Golubović, Državni zbor
- Mojca Zupan, Ministrstvo za obrambo – Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje
- Vilislav Nastran, VGS d.o.o., Varnost gasilski servis
- Jožef Maučec, Požarna varnost Jeremol s.p.

D n e v n i r e d:

- 1. Ugotovitev sklepčnosti in potrditev dnevnega reda**
- 2. Predlog zakona o spremembi zakona o žičniških napravah za prevoz oseb (ŽŽNPO-A) - skrajšani postopek, EPA 1139-VI**
- 3. Predlog resolucije o jedrski in sevalni varnosti v Republiki Sloveniji za obdobje 2013-2023 (ReJSV13-23), EPA 1155-VI**

4. Seznani tev s problematiko požarne varnosti na vozilih s konkretnimi rešitvami

5. Odobritev zapisnika 4. seje komisije

Ad 1)

Komisija je bila sklepčna in je potrdila (8 ZA, 0 PROTI) predlagani dnevni red.

Ad 2)

Komisija je obravnavala Predlog zakona o spremembi Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslancev Državnega zbora s prvopodpisanim Branetom Golubovičem.

Komisija **podpira** Predlog zakona.

Komisija se je uvodoma seznani la z razlogi za predlagano spremembo Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb, ki se je uveljavil leta 2004 in pozitivno vplival na razvoj smučišč v Sloveniji. Poleg pozitivnih učinkov, ki jih je prinesel zakon, se je izkazalo, da vsebuje tudi administrativno oviro, ki se jo s Predlogom zakona odpravlja. Zakon določa pogoje za graditev žičniških naprav, pri čemer je bistveni pogoj, da je njihova gradnja v javnem interesu. Če obstaja javni interes, je treba ugotoviti, ali v lokalnem okolju obstaja potreba po gradnji žičniških naprav in prostorski akt, ki njihovo gradnjo omogoča. V kolikor so ti pogoji izpolnjeni, se sprejme koncesijski akt in zatem podpiše koncesijska pogodba. To pomeni, da morajo biti pred podelitvijo koncesije za gradnjo izpolnjeni različni pogoji. Ob tem pa 35. člen zakona določa pogoje za razlastitev ali omejitev lastninske pravice na nepremičnini, ki je potrebna za graditev žičniških naprav in drugih objektov ter naprav, in sicer se poleg podeljene koncesije za graditev in sklenjene koncesijske pogodbe zahteva tudi lokacijski načrt. Po mnenju predlagatelja imata podeljena koncesija za gradnjo in sklenjena koncesija pogodba značaj javnega interesa in zato ni nobene potrebe, da zakon zahteva tudi lokacijski načrt, ki ga prostorska zakonodaja od leta 2007 niti ne pozna več. Občine so sprejele različne prostorske akte, s katerimi dovoljujejo umeščajo objektov v prostor. Zaradi določbe 35. člena zakona se v praksi zgodi, da se postopek za razlastitev oziroma omejitev pravice na nepremičninah ne more nadaljevati, ker ima npr. občina v skladu z veljavno zakonodajo sprejet občinski podrobni prostorski načrt, nima pa lokacijskega načrta, posledično pa se investicija ustavi. Zaradi navedena se s Predlogom zakona predlaga, da se za začetek postopka razlastitve oziroma omejitve lastninske pravice zahteva koncesijski akt in koncesijska pogodba ter namesto lokacijskega načrta ustrezen izvedbeni prostorski akt, ki dovoljuje gradnjo žičniških naprav na določenem območju.

Predstavnik Ministrstva za infrastrukturo in prostor je komisijo seznani l, da Vlada podpira Predlog zakona. V Sloveniji je območij za umestitev žičniških naprav za prevoz oseb izjemno malo, pri čemer je treba vedeti, da gre za velike investicije, ki jih ni mogoče umeščati kjerkoli. Vsak poseg v lastninsko pravico na nepremičninah pomeni močan poseg države ali občine, zaradi česar je treba tak poseg z vidika dopustnosti skrbno pretehtati. Ne glede na to je v celotnem postopku podeljevanja koncesije in izgradnje žičniške naprave ali več naprav, povezanih v sistem, veliko varovalk, da se ugotovi javni interes, kar je podlaga za razlastitev ali omejitev lastninske pravice na nepremičninah. Zato ni potrebe, da mora biti sprejet tudi lokacijski načrt, ki ni prostorski akt sodobnega časa. S predlagano spremembo zakona se bo zagotovilo tako spoštovanje zasebne lastnine kot izkazovanje javnega interesa, s čimer omogočimo gradnjo in razvoj tam, kjer je to smiselno in kjer so izpolnjeni pogoji.

Župan Občine Bohinj je pojasnil, da Predlog zakona ureja situacijo v Bohinju, kjer načrtujejo najsodobnejše smučišče. Večina lastnikov je že notarsko overila soglasja za omejitev lastninske pravice na njihovi nepremičnini, medtem ko soglasja dveh lastnikov na trasi gondole in šestih lastnikov na trasi smučišča nikakor ne morejo dobiti, pri čemer nekateri pogojujejo svoje soglasje z nerazumnimi zahtevami. Pojasnil je, da je bil eden od lastnikov, ki noče podpisati, največji lastnik nekdanjega smučišča Kobla, ki mu je bila izdana odločba za odvzem koncesije za Kobla ŽTG. Do konca leta mora odstraniti vse žičniške naprave. To pomeni za Bohinj, ki v pretežnem delu leži na območju Triglavskega narodnega parka, kjer je vsak turistični razvoj omejen oziroma skoraj nemogoč, še manj razvoja. Predviden projekt, ki ga podpira 17 gorenjskih županov, bo investirala slovenski investitor v sodelovanju s tujim partnerjem, kar je tudi v duhu spodbujanja tujih investicij. Poudaril je, da za izvedbo projekta ne bo izveden postopek razlastitve lastninske pravice, ampak postopek vzpostavitve služnostne pravice. Ta investicija v nadaljevanju pomeni razširitev Koble na Soriško planino, torej povezava dveh smučišč, ki bo prinesla dodano vrednost v smislu gospodarskega razvoja tako v Bohinju kot v Sloveniji. Na Občini Bohinj so za ta projekt speljali vse potrebne postopke, vključno s spremembo PUP- a, ki je že v osnovi določal to območje za šport in rekreacijo oziroma smučišče. Opozoril je, da se kot župan sooča s problemi pri pridobivanju zemljišč za investicije, saj se vedno najde kakšen lastnik, s katerim se ni možno pogajati, posledično pa ni mogoče realizirati projekta, ki je življenjskega pomena za kraj.

Komisija je soglasno podprla predlagano spremembo zakona, saj so predstavljeni razlogi za predlagano spremembo določila 35. člena zakona tehtni in prepričljivi. Komisija se strinja, da ni nobene potrebe, da se za izkazovanje javnega interesa zahteva sprejem lokacijskega načrta, saj imata značaj javnega interesa koncesija za gradnjo in sklenjena koncesija pogodba, poleg tega mora biti sprejet prostorski akt, ki omogoča gradnjo oziroma umestitev žičniške naprave v prostor. Komisija tudi opozarja, da Zakon o prostorskem načrtovanju že od leta 2007 ne opredeljuje več lokacijskega načrta.

Čeprav se s spremembo zakona rešuje konkreten primer, komisija opozarja, da se tudi v drugih okoljih soočajo s podobnimi nepotrebnimi administrativnimi ovirami, predvsem pa načrtovani projekt v Bohinju nima le lokalnega pomena, ampak ima z razvojno turističnega vidika tudi nacionalni pomen.

Ob obravnavi Predloga zakona je komisija sprejela **dodaten s k l e p**:

Komisija daje Ministrstvu za infrastrukturo in prostor pobudo, da z novelo Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb določi tudi žičniške naprave oziroma vlečnice na vodi, t.i. ski – lifte, ki so namenjeni za smučanje in deskanje na vodi.

Obrazložitev:

V Občini Šenčur si podjetnik že več let prizadeva za postavitve vlečnice na vodi oziroma ski – lift za potrebe smučanja in deskanja na vodi, ki je novodoben adrenalinski šport, zanimiv tako za deskarje kot za gledalce. Tega projekta v Sloveniji ni možno izvesti, ker Zakon o žičniških napravah za prevoz oseb v prvem odstavku 4. člena, ki določa vrste in podsisteme žičniških naprav, vlečnice na vodi ne opredeljuje.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Jernej Verbič.

* * *

Po opravljeni razpravi so člani komisije glasovali o predlaganem sklepu, da komisija podpira Predlog zakona, in ga podprli (10 ZA, 0 PROTI).

Ad 3)

Komisija je obravnavala Predlog resolucije o jedrski in sevalni varnosti v Republiki Sloveniji za obdobje 2013 – 2023, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada.

Komisija **podpira** Predlog resolucije.

Komisija je bila uvodoma seznanjena, da ima Slovenija po oceni zunanjih opazovalcev področje jedrske varnosti dobro urejeno in ni nobene potrebe po večjih spremembah. Ne glede na to je pred nekaj leti misija mednarodnih ekspertov Sloveniji priporočila pripravo in sprejem krovnega strateškega dokumenta o jedrski varnosti, ki bo izražal temeljno politično zavezanost države k varnemu delovanju jedrskih objektov. Mednarodni standardi oziroma standardi Mednarodne agencije za atomsko energijo in mednarodna praksa kaže, da je pri zagotavljanju jedrske in sevalne varnosti ključna politična zavezanost države, da je jedrska in sevalna varnost najvišja prioriteta. Zaradi navedenega je pripravljena resolucija, ki pomeni krovni strateški dokument, s katerim se določa politika na področju jedrske varnosti. Predlagana vsebina resolucije sledi standardom Mednarodne agencije za atomsko energijo in zajema deset načel jedrske in sevalne varnosti, opis stanja v državi, mednarodno sodelovanje, zakonodajni in institucionalni okvir, kompetentnost strokovne podpore ter cilje in ukrepe za njihovo doseganje, pri čemer so cilji zastavljeni tako, da se bo varnost zagotavljala v okviru rednih letnih pregledov.

Komisija ugotavlja, da resolucija ne prinaša bistvenih sprememb na tem področju in do njih tudi v prihodnje ne bo prišlo, saj je že danes področje jedrske in sevalne varnosti v Sloveniji urejeno v skladu z najboljšo svetovno prakso.

Komisija je bila seznanjena, da smo še najbližje slabemu stanju pri zagotavljanju kompetentnosti strokovne podpore, saj bi nas moralo, zaradi majhnega interesa mladih za izobraževanje na tem področju ob istočasnem staranju izkušene generacije strokovnjakov ter mednarodne konkurence, dolgoročno skrbeti, kako bomo ohranili in vzdrževali kompetentnost stroke.

Kot izhaja iz Predloga resolucije, so usposobljeni ljudje temeljni predpogoj za zagotavljanje visoke stopnje jedrske in sevalne varnosti. Glede na opozorila v resoluciji, da so se sredstva državnih proračunov v minulih letih zmanjšala na minimum in zato potrebnih usposabljanj skorajda ni več, komisija opozarja, da je treba za usposabljanje nameniti več sredstev. Komisija ob tem izpostavlja njena opozorila v preteklih letih glede linearnega zniževanja sredstev za delo pristojnih institucij na področju jedrske varnosti in varstva pred sevanji, in sicer je to nesprejemljivo, če pa sredstev ni, naj se pristojnim institucijam zmanjša obseg zakonsko določenih nalog.

Komisija ugotavlja, da je Nuklearna elektrarna Krško, tako kot druga energetska državna podjetja, postala zavezana k izvajanju javnih naročil za nakup rezervnih delov in materialov, kar pa je z varnostnega vidika vprašljivo, saj je cilj javnega naročanja gospodarna nabava blaga ali storitev oziroma je merilo za izbiro najugodnejše ponudbe praviloma najnižja cena. Komisija je bila seznanjena, da se je Nuklearna elektrarna Krško zaradi tega že pritožila na Ministrstvo za finance, ki je pritožbo zavrnilo, sedaj pa je pritožba v reševanju na Vladi. Čeprav Nuklearna elektrarna Krško lahko zahteva izpolnjevanje dodatnih pogojev glede kvalitete in lahko razveljavi javno naročilo, če ponudniki niso ustrezni, to pomeni nepredvidljivo podaljšanje roka o izbiri ponudnika, kar pa je zaskrbljujoče in z varnostnega vidika nesprejemljivo. Komisija se zato pridružuje apelu Uprave Republike Slovenije za jedrsko varnost, da Vlada ugotodi pritožbi Nuklearne elektrarne Krško.

Komisija ugotavlja, da je eden izmed ciljev v okviru mednarodnega sodelovanja v okviru EU, da »Republika Slovenija želi svoj položaj spremeniti iz države prejemnice tehnične pomoči v

državo donatorko«. V času, ko je Slovenija v nezavidljivem finančnem položaju, je dosega tega cilja praktično neuresničljiva. Ob tem je bila komisija tudi seznanjena, da Slovenija zamuja s plačilom članarine za članstvo v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, v katero so včlanjene praktično vse države z jedrskimi elektrarnami.

Komisija tudi ugotavlja, da Predlog resolucije napoveduje združitev Uprave za jedrsko varnost in Upravo za varstvo pred sevanji v samostojno javno agencijo, kar bi omogočilo vzpostavitev plačila tarife za uporabnike uslug javne agencije, s čimer bi financiranje delovanja javne agencije postalo neodvisno od zmožnosti državnega proračuna. Poleg pozitivnih učinkov bi taka združitev prinesla tudi negativne, zato dokončne odločitve o tem še ni.

Državni svet je konec prejšnjega mandata obravnaval zaključke 21. mednarodne konference Jedrska energija za novo Evropo in ob tem izrazil mnenje, da je jedrska energija pomemben, zanesljiv in varen ter konkurenčen vir za proizvodnjo električne energije v Sloveniji. Prav tako je Državni svet podprl gradnjo drugega bloka Nuklearne elektrarne Krško, ne samo zaradi večjih potreb po električni energiji ter zanesljivi, varni in konkurenčni oskrbi z nizkoogljivo energijo, ampak zaradi pozitivnih finančnih učinkov takega projekta za slovensko gospodarstvo in dodatnih delovnih mest ter zadostnega domačega znanja. Komisija je bila seznanjena, da se jedrski projekti v svetu ustavljajo oziroma se postopki upočasnjujejo (npr. Češka, Slovaška, Madžarska), poleg tega pada cena električne energije.

Komisija nadalje ugotavlja, da se postopek izgradnje končnega odlagališča nizko in srednje radioaktivnih odpadkov v Vrbini pri Krškem od sprejema državnega prostorskega načrta leta 2009 ni premaknil, saj še nimamo potrjenega investicijskega programa za izvedbo projekta. Komisija zato pričakuje, da bo investicijski program čim prej potrjen, da bo lahko Agencija za radioaktivne odpadke nadaljevala z aktivnostmi za izgradnjo odlagališča.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Jernej Verbič.

* * *

Po opravljeni razpravi so člani komisije glasovali o predlaganem sklepu, da komisija podpira Predlog resolucije, in ga podprli (12 ZA, 0 PROTI).

Ad 4)

Komisija se je seznanila s problematiko požarne varnosti na vozilih s konkretnimi rešitvami.

Člani komisije so se seznanili z gradivom o avtomatsko – ročnih gasilskih sistemih, ki ga je pripravilo podjetje Argas d.o.o.

Jože Stopar iz podjetja Argas, ki se ukvarja s protipožarnimi sistemi, je lastnik patenta za avtomatsko – ročno gašenje vozil. S problematiko požarne varnosti oziroma iskanjem rešitev za preprečitev škode ter žrtev požara se je začel ukvarjati leta 2005, ko je na Poljanskem klanecu v prometni nesreči v gorečih avtomobilih umrlo 8 oseb. Pobudo za spremembo zakonodaje, ki bi določila obvezno uporabo avtomatsko-ročnih gasilnih sistemov v vozilih je naslovil na takratno Ministrstvo za promet oz. sedanje Ministrstvo za infrastrukturo in prostor in zaradi dodatnih delovnih mest tudi na Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, vendar ni bilo posluha.

Za požar potrebujemo kisik, gorljivo snov in izvor (povzročitelj požara), kar je prisotno v vseh vozilih, ki so zaradi tega potencialno požarno nevarna. Po podatkih sistema Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje za poročanje o nesrečah in intervencijah (v nadaljevanju: SPIN) letno v Sloveniji zgori 400 – 450 vozil. Zaradi požarov nastaja škoda na infrastrukturi (npr. zaradi požara tovornega vozila je v predoru Trojane nastala škoda v višini cca 300.000 evrov) in logistiki (tovorna vozila morajo stati v koloni in zato roba ne pride pravočasno na cilj) – v nekaterih evropskih državah že izplačujejo nadomestilo za t.i. stojne ure, kar se lahko zgodi tudi v Sloveniji. K temu je treba dodati še stroške reševalnih akcij, prav tako ne smemo zanemariti vpliva na zdravje ljudi.

Člane komisije je seznanil, da so mu na ministrstvu, pristojnem za promet, ob predstavitvi avtomatsko-ročnega gasilnega sistema povedali, da bi bilo treba pred morebitno spremembo zakonodaje na tem področju narediti strokovno analizo, za katero pa nimajo zagotovljenih sredstev. Zaradi navedenega projekt avtomatsko – ročnega gasilnega sistema ni možno realizirati, čeprav bi to po njegovem mnenju imel pozitiven vpliv na varnost v cestnem prometu in ekologijo ter bi prinesel nova delovna mesta. Na vprašanje, kakšna analiza je potrebna in koliko sredstev bi za to potrebovali, ni nikoli dobil odgovora s strani resornega ministrstva, hkrati pa je poudaril, da je bila analiza opravljena na Ministrstvu za obrambo – Upravi Republike Slovenije za zaščito in reševanje, in sicer se podatki zbirajo v sistemu SPIN (število požarov, stroški intervencije, gmotna škoda, število mrtvih in poškodovanih).

Zakon o varstvu pred požarom ureja sistem varstva pred požarom. V skladu z zakonodajo je namestitev ročnega aparata za gašenje požara obvezna le v gospodarskih vozilih (tovorna vozila in vozila za prevoz oseb), pri čemer pa ni določeno, kakšno gasilo se uporablja v gasilnem aparatu. Zelo pomembno namreč je, kakšno vrsto gasila imamo v gasilnem aparatu: gasilni aparat na ABC prah se uporablja za gašenje začetnih požarov, v nadaljevanju, ko se talijo kovine, se uporablja gasilni aparat na D prah. Glede na to, da je pri gašenju požara zelo pomembna časovna komponenta, je vprašanje, ali je ročni aparat za gašenje požara dovolj učinkovit oziroma hiter. V primerjavi z ročnim in avtomatskim gasilnim aparatom (vgrajen v dirkalnikih) pa avtomatsko – ročni gasilni aparat avtomatsko detektira in pogasi požar v njegovi začetni fazi (v 7 sekundah), zaradi česar ni velike škode, poleg tega nima zunanjih komponent (senzorji, požarne centrale, itd.). Ta sistem se lahko uporabi tudi kot ročni gasilni aparat za gašenje drugih delov vozila, požara v naravi ali za pomoč drugih udeležencev v prometu, katerim se je vnelo vozilo. Nadalje je sistem možno enostavno naknadno vgraditi v vozilo, deluje enostavno in učinkovito (termomehansko), je cenovno ugoden v primerjavi s podobnimi sistemi. V primerjavi z Nemčijo, kjer je v prometu cca 50 milijonov vozil in bi zaradi tega obvezna vgradnja avtomatsko – ročnega gasilnega aparata sistema za avtomatsko gašenje v vseh vozilih pomenila prevelik logističen zalogaj, bi lahko v Sloveniji v enem letu opremili vsa vozila z njihovim sistemom za gašenje, pri čemer bi ta projekt prinesel 1.400 novih delovnih mest. Želi si, da bi na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo, kjer se vsakodnevno soočajo z različnimi projekti, ki prinašajo nova delovna mesta, naredili analizo teh projektov in njihovo uresničljivost.

Pojasnil je, da je trenutno cena avtomatsko – ročnega gasilnega sistema, vključno z vgradnjo, cca. 160 evrov, pri čemer so potekali pogovori z zavarovalnico ERGO, ki je pripravljena participirati del stroška, tako da bi bila cena cca. 100 evrov. Po njegovem mnenju je to malo, tudi to v primerjavi s t.i. eCall sistemom, ki bo od leta 2015 v državah članicah EU obvezen. Gre za pasiven sistem zaščite, ki pa ne zagotavlja, da bo nekdo dejansko zavarovan.

V zvezi s predlogom Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, da naj svoj produkt ponudi na trgu, je pojasnil, da bi bila izvedba projekta v tem primeru vprašljiva, ker bi ljudem, ki varnost zanemarijo, to predstavljalo nepotreben strošek. Zaradi tega si prizadeva za spremembo zakonodaje, da bi bil avtomatsko – ročni gasilni sistem del obvezne opreme vozil v cestnem prometu, katerega osnovni cilj je varovanje človeških življenj.

Ob robu te predstavitve je opozoril na neustrezen odnos predstavnikov pristojnih državnih organov do inovatorjev, ki nimajo podpore.

Mojca Zupan z Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje je pojasnila, da 27. člen Zakona o varstvu pred požarom nalaga pristojnim ministrstvom, da na svojem delovnem področju (prostorsko načrtovanje, graditev objektov, ravnanje s požarno nevarnimi snovmi, promet, naravno okolje) določijo ukrepe varstva pred požarom. Podatki sistema SPIN so alarmantni, vendar je najprej treba narediti analizo o vzrokih in posledicah požarov ter kje so vzroki za nastale žrtve, kar pa sami statistični podatki SPIN-a ne povedo. V kolikor bi se država odločila za obvezno uporabo avtomatsko – ročnega gasilnega sistema v vozilih, se bo njihovo ministrstvo v skladu s pristojnostmi vključilo z izvajanjem preventivnih in organizacijskih ukrepov varstva pred požarom.

Ministrstvo za obrambo je uredilo področje opremljenosti objektov z gasilniki, in sicer s Pravilnikom o izbiri in namestitvi gasilnih aparatov, ki določa minimalne zahteve (kriteriji za učinkovitost gašenja in izbira ustreznega gasilnika glede na pričakovani razred požara) za opremljenost stavb z gasilnimi aparati. Na podlagi navedenega pravilnika morajo gasilni aparati izpolnjevati standard SIST EN 3, ki med drugim določa preizkusne požare na gasilnikih za razred A (trdne snovi) in B (tekočine), na podlagi njih pa se določa učinkovitost gašenja. Poleg tega obstaja predpis, ki določa pregledovanje in preizkušanje gasilnikov. Dodatno je treba upoštevati tudi direktive, med drugim Pressure Equipment Directive, Entry standarde, Direktivo o storitvah na notranjem trgu, itd. V zvezi s tem, da naj uporabniki ne bi znali uporabljati gasilnikov, je poudarila, da se na ministrstvu zavedajo pomena ozaveščanja ljudi o gašenju začetnega požara, zato so pred leti organizirali obsežno akcijo ozaveščanja prebivalcev o uporabi gasilnikov v okviru meseca požarne varnosti, prav tako je pravilno gašenje začetnega požara v objektih in vozilih tema letošnje akcije, ki je namenjena različnim ciljnim skupinam.

Tomaž Svetina z Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa je pojasnil, da poznajo obravnavano problematiko, pri čemer se strinja s predstavnico Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje, da je treba pred morebitno spremembo zakonodaje narediti analizo o stanju, ki bi narekovala morebitno obvezno namestitvev navedenih gasilnikov v vseh vozilih. To pomeni, da moramo vedeti, kaj so vzroki požarov, kakšna je uspešnost požarov z različnimi gasilniki. Njihova agencija bi lahko odigrala pomembno vlogo pri osveščanju voznikov o pravilnem gašenju požara v okviru tehničnih pregledov in šole vožnje, kar že izvajajo v okviru programov za večjo varnost v prometu. Pri uvajanju morebitnih sprememb na področju požarne varnosti se je treba zgledovati tudi po drugih državah.

Vilislav Nastran, podjetje VGS d. o. o., meni, da bi bila s strokovnega vidika potrebna obvezna opremljenost vozil z avtomatsko - ročnim gasilnim sistemom (npr. v Egiptu imajo to urejeno že nekaj časa), vendar se zaveda, da je treba pred tem narediti še veliko.

Jožef Maučec s podjetja Požarna varnost Jeromel s.p., kjer se ukvarjajo s pregledi aktivne požarne zaščite, meni, da bi kazalo na začetku razmišljati o obvezni namestitvi avtomatsko – ročnih gasilnikov v gospodarskih vozilih, saj je začetek gašenja zelo pomemben. Na podlagi spremljanja učinkov bi lahko to idejo razširili na vsa vozila.

Komisija se je seznanila s problematiko požarne varnosti v vozilih.

Komisija pozitivno ocenjuje prizadevanja za povečanje požarne varnosti v vozilih, kar je v času, ko se nam prometna varnost poslabšuje (število smrtnih žrtev v prometnih nesrečah narašča), zelo pomembno, vendar v povezavi z objavljenimi podatki Statističnega urada Republike Slovenije o porabi sredstev v gospodinjstvih za leto 2010, da največji strošek

predstavlja transport, ocenjuje, da je s stroškovnega vidika zelo pomembna cena vgradnje avtomatsko – ročnega gasilnega sistema. V tej težki finančni situaciji bi gospodinjstva težko prenesla dodatna finančna bremena.

Komisija predlaga, da Ministrstvo za infrastrukturo in prostor ter Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, vsako s svojega delovnega področja ponovno preučita sistem Argas ter podjetju Argas, d.o.o. v pisni obliki pojasnita, kakšne analize so potrebne pred morebitno spremembo zakonodaje v smeri obvezne opremljenosti vozil z avtomatsko – ročnim gasilnim sistemom oziroma pojasnita razloge za nasprotovanje temu projektu.

* * *

Po opravljeni razpravi so člani komisije glasovali o predlaganem sklepu, da se je komisija seznanila s problematiko požarne varnosti v vozilih, in ga podprli (10 ZA, 0 PROTI).

Ad 5)

Zapisnik 4. seje komisije je bil odobren (12 ZA, 0 PROTI) brez pripomb.

* * *

Državnega svetnika Dušana Strnada je zanimalo, zakaj je Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj obravnavala zadeve, ki se nanašajo na področje jedrske varnosti in požarne varnosti. Predlagal je tudi, da se na seje komisije v prihodnje vabijo strokovnjaki (npr. k točki o požarni varnosti bi morali biti vabljeni gasilci oz. Gasilska zveza Slovenije). Pojasnjeno mu je bilo, da tema današnje seje sodi v skladu s Sklepom o nalogah komisij Državnega sveta Republike Slovenije v delovno področje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj. Komisija obravnava zadeve, ki so ji v skladu s Poslovnikom Državnega sveta dodeljene.

Sekretarka
Meta Štembal

Predsednik
Jernej Verbič